

[Larsen (Bjerre).]

konstatere, at der foreligger langt flere Ansøgninger i Henhold til Loven af 4. Oktober 1919 end efter de andre Love, og det viser, at den Form for Besiddelse af Landbrugs-ejendomme har sit store Tag i Befolkningen derude, og at det er paa det Grundlag, der skal fortsættes og yderligere udvikles. Derfor bør man fortsætte paa dette Grundlag, og man bør fortsætte med Udstykning; det er en absolut Nødvendighed, hvis man skal raade nogenlunde Bod paa det Spørgsmaal, der optager Sindene saa stærkt, og som der ogsaa er talt om ved denne Debat, nemlig Beskæftigelsesspørgsmaalet. Vi ved jo, at Udstykning betyder Arbejde. Hvert eneste nyt Brug, der oprettes paa den danske Bondejord, betyder, at mange kommer i Arbejde, det betyder Arbejde til forskellige Sider, det betyder Arbejde til Haandværkere, det betyder Arbejde til dem, der fremstiller Maskiner o. s. v., o. s. v., og det betyder, at den Familie mere glider ind i Produktionen og er med til at frembringe Værdier til Fordel for Samfundet samtidig med, at de selv drager Fordel deraf. Derfor maa man den Vej frem, og man maa forcere det Arbejde saa meget, som Forholdene maatte kræve det under den Kontrol, der ganske naturligt maa være til Stede.

Jeg vil samtidig sige, at det er ikke alene med Hensyn til nye Brug, at det er af afgørende Betydning. Kunde man naa dertil, hvad der ogsaa er nævnt under Debatten her, at man kunde skaffe Tillægsjord til de mange smaa Husmandsbrug, som findes derude, og hvoraf mange er beliggende saadan, at de naturligt kunde faa Jord fra større Landbrug, hvis denne Jord var at faa, ja, da vilde man ogsaa i høj Grad raade Bod paa Arbejdsløshedsspørgsmaalet. Det er nemlig saadan for mange af disse smaa Brugs Vedkommende, at deres Indehavere nødvendigvis maa gaa ud paa Arbejdsmarkedet for at tjene det, der er nødvendigt til deres og Familiens Underhold. Den Dag man kunde skabe selvstændige Brug, det vil sige Brug store nok til, at en Familie kan leve af det Arbejde, der præsteres derude, tror jeg, at mange vilde drages bort fra Arbejdsmarkedet og give Plads for andre, det vil sige: de drages bort fra Arbejdsmarkedet saaledes, at de bliver beskæftigede i deres eget Hjem og paa deres eget Virkefelt, og andre vil da kunne gaa ind og tage det Arbejde, de har haft udenfor. Nu ved jeg meget vel, at det sine Steder kan være noget vanskeligt at faa den nødvendige supplerende Jord frem; i mange Tilfælde vil det dog, hvis

man vil sætte ind paa at faa Spørgsmaalet afgjort, kunne lykkes; men det kan kun lykkes, hvis man faar vedtaget en Lov, der gennem Ekspropriation giver Adgang til at fremskaffe Jorden, hvis den ikke kan fremskaffes ved Køb i det fri Marked. Maa jeg i denne Forbindelse sige: ved Køb i det fri Marked er det jo saadan, at Priserne ofte bliver meget høje, og det ligger saadan, at mange aldeles ikke vil sælge. Hvis man faar dette Spørgsmaal løst paa det Grundlag, der her er skitseret, vil det betyde overmaade meget med Hensyn til Beskæftigelsesspørgsmaalet.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, Venstres Ordfører, talte om den fri Jord i den fri Bondes Haand; men det er et Forhold, som efter min Mening slet ikke er til Stede. Hvor mange af Bønderne er i Grunden frie Mænd, saaledes som de har prioriteret deres Ejendomme, og hvor mange Tusinder af danske Bønder maa ikke arbejde, slide fra Morgen til Aften, og Udbyttet, som de fremtvinger af deres Jord, maa de aflevere til Kapitalen i Form af Renter og Afdrag, saaledes at de med Nød og neppe kan sidde og klare sig og faa det nødvendige frem til Familiens Underhold! Under disse Forhold arbejder Tusinder og atter Tusinder af danske Gaardmænd, de har ikke en Gang saa gode Vilkaar som de, der har Ejendomme efter Jordlovene af 1919.

Jeg mener, at de foreliggende Lovforslag er skabt af selve Nødvendigheden; der er her Tale om en Nødvendighedslov, formet af Virkelighedens Forhold. Udviklingen er jo den, at der er en stadig større Efterspørgsel efter Jord, hvad der betyder stigende Ejendomspriser og større Vanskeligheder ved at faa Jord i det fri Marked; navnlig er det vanskeligt for den arbejdende Landbougndom at faa fat i Jord og faa Virkeplads derude, Vanskelighederne er store og mange for den arbejdende Ungdom paa Landet, og derfor er disse Lovforslag fremsat.

Der var et Afsnit i det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Tale, hvor det ærede Medlem sagde, at der kunde arbejdes lige godt og dygtigt og leves lige godt og lykkeligt uanset Ejendommens Størrelse. Ja, det er rigtigt, men saa kan jeg ikke forstaa, at det ærede Medlem kan gaa saa haardt imod de foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem sagde, at et Landbrug var en levende Organisme, der ikke kunde taale at beskæres. Jeg vil dog paastaa, at det betyder meget for Samfundet, hvis der oprettes to selvstændige Brug, selv om samtidig en Ejendom paa 45 ha beskæres med 5 ha,